

THE REUNION

Sista Återträffen / Den Slutliga Hämnden

KARAKTÄRSLOOKBOOK FREDRIK

En Nordic-noir thriller berättad i två perspektiv

En isolerad ö
En natt - två perspektiv

Det som i den första filmen framstår som skuld, paranoia och sammanbrott får i den andra en ny betydelse.

Händelser, blickar och tystnader förändras när samma natt ses från ett annat perspektiv.

VAD ÄR THE REUNION

The Reunion är en svensk psykologisk thrillerduologi berättad i två sammanlänkade långfilmer

Sista Återträffen

En grupp tidigare klasskamrater samlas på en isolerad ö i Stockholms ytterskärgård för en återträff som snabbt förvandlas till ett slutet rum av skuld, misstro och sönderfall.

Den Slutliga Hämnden

Samma natt, berättad ur ett annat perspektiv, där dolda motiv, förskjutna lojaliteter och ett äldre trauma långsamt träder fram.

Filmerna är skrivna för att fungera både som självständiga verk och som en större sammanhängande helhet. Tillsammans bildar dom en berättelse där publikens förståelse för karaktärerna förändras i takt med att mer av sanningen avslöjas.

Det här är inte två versioner av samma film. Det är två filmer som tillsammans öppnar ett större moraliskt och emotionellt rum.

Hur rollen fungerar i duologin

I en traditionell filmlookbook presenteras en roll oftast utifrån en enda båg, ett enda perspektiv och en enda publikupplevelse.

I The Reunion fungerar det annorlunda.

Utgångspunkten är att rollen är **densamma**, men att publikens förståelse av den förändras mellan filmerna.

I *Sista Återträffen* möter publiken personen utifrån det begränsade perspektiv som råder inne i gruppen den natten.

I *Den Slutliga Hämnden* fördjupas eller omtolkas samma roll genom ny information, andra relationer och ett annat emotionellt centrum.

Det innebär att rollen inte nödvändigtvis ska spelas som två olika personer.

Det viktiga är i stället att förstå:

- **vem personen är i sin kärna**
- **hur personen först uppfattas**
- **hur rollen senare fördjupas eller omvärderas**

Den här lookbooken är därför byggd för att ge en tydlig bild av:

- **rollens kärna**
- **rollen i film 1**
- **rollen i film 2**
- **hur helheten bör förstås**

FREDRIK

Fredrik bär stillheten mellan människor.
Mjuk, återhållen, lätt att känna trygghet i.

Han är inte den som tar mest plats i ett rum.
Inte heller den som driver det framåt.

Men det finns något i honom som gör att andra gärna
kommer nära: en lågmäld värme, en frånvaro av
hårdhet, en känsla av att han inte vill någon illa.

Som barn var Fredrik en av få som faktiskt kunde vara
vänlig utan att göra en sak av det.
Inte hjälte.
Inte ledare.
Men någon som såg, och ibland valde annorlunda än
gruppen.

Som vuxen bär han fortfarande samma mänskliga
öppenhet, men nu med ett stråk av trötthet.
Ett liv som inte blev som han tänkt sig.
En sorg som gjort honom mjukare, men också mer
vilsen.

Fredrik söker inte kontroll.

Han söker andrum.

Något stilla och mänskligt att hålla fast vid när
livet skiftar riktning.

Det finns en vänlighet i honom som är verklig.

Men också en ensamhet som gör honom mer sårbar än han
först verkar.

Det är det som gör Fredrik lätt att tycka om.

Och det är det som gör honom så smärtsam i den värld
de här filmerna öppnar.

Fredrik i Sista Återträffen (film 1)

I den första filmen framstår Fredrik som en av de mest lågmäلت sympatiska personerna i gruppen.

Han bär en vänlighet, en försiktighet och en mänsklig öppenhet som gör att han känns lätt att vara nära.

I ett rum där gamla mönster snabbt börjar aktiveras står Fredrik för något mjukare, mindre strategiskt och mindre hårt.

Det finns också en trötthet i honom.

En privat sorg, en känsla av att livet tappat form, som gör att han inte kommer till återträffen med samma sociala försvar som flera av dom andra.

Det gör honom både mer öppen och mer oskyddad.

I Sista Återträffen ska Fredrik därför uppfattas som en person med verklig värme och lågmäلت mänsklig närvaro.

Han är inte den som styr rummet, men han tillhör dom få som fortfarande kan skapa ett ögonblick av äkthet i det.

Det viktiga är att hans vänlighet aldrig spelas som svaghet.

Han bär en stilla integritet – men också en sårbarhet som gör honom lätt att förlora.

Fredrik i Den Slutliga Hämnden (film 2)

I den andra filmen fördjupas Fredrik främst genom kontrast.

Det som i den första filmen framstod som mildhet och mänsklig öppenhet får här en tydligare betydelse i relation till den hårdhet, förvridning och destruktivitet som omger honom.

Han blir inte större i kraft av dominans, utan i kraft av det han faktiskt representerar: något oskyddat, något mänskligt och något som fortfarande inte formats helt av gruppens brutalitet.

Fredrik bär fortfarande samma lågmälda värme, men i den andra filmen blir det också tydligare hur ensam han är i den.

Han är inte den som bäst förstår vad som sker, men han är en av dem som tydligast påminner om att det hade kunnat finnas en annan mänsklig ton i gruppen.

I Den Slutliga Hämnden behöver Fredrik därför bära både mjukhet och förlust samtidigt.

Han får inte spelas som passiv eller blek.

Det viktiga är att hans stillhet känns levande, och att hans mänsklighet får verklig vikt.

Det är just för att han inte bär samma hårda försvar som dom andra som hans närvaro blir så känslig – och så smärtsam.

Fredrik är lite speciell, eftersom han inte omtolkas genom mörkare lager på samma sätt som flera andra.

Snarare blir han tydligare som kontrastfigur: någon vars mänsklighet framträder starkare när resten av världen omkring honom hårdnar.

Helheten

Fredrik bär samma kärna genom båda filmerna:
en människa med lågmäld värme, stilla integritet och en ovanlig
frånvaro av hårdhet.

I den första filmen framstår det som vänlighet, försiktighet och
mänsklig närvaro.

I den andra ser vi tydligare att samma hållning också rymmer
ensamhet, sårbarhet och ett liv som redan bär på förlust.

Det avgörande är att Fredrik aldrig får spelas som bara snäll.

Hans mjukhet är verklig, men den är inte tom.

Den bär både erfarenhet, trötthet och en stilla värdighet.

Han söker inte makt.

Han söker inte kontroll.

Han söker något mänskligt att hålla fast vid när det som en gång var
välbekant blivit främmande.

Det är samma person i båda filmerna.

Det som förändras är inte hans kärna, utan vår förståelse av hur
ovanlig och oskyddad den mäskligheten faktiskt är i den här
världen.

Det viktiga här är att Fredrik inte blir för "mild" eller för tunn.
Han ska kännas som någon vars värme har verklig tyngd, just för att
den inte är strategisk.

Spelriktning

Spelålder: 30-35

Fredrik är en roll som kräver lågmäld värme, naturlig mänsklig närvaro och förmåga att bära sårbarhet utan att rollen tappar värdighet.

Skådespelaren måste kunna bära:

- vänlighet utan mjuk otydlighet
- stillhet utan passivitet
- en människa som känns trygg att vara nära, men som också bär en tyst förlust

Fredrik rör sig genom gruppen utan behov av att dominera.

Han försöker inte styra rummet, och han skyddar sig inte genom hårdhet, ironi eller kontroll.

Det gör att rollen måste spelas med precision i närvaro, lyssnande och små känslomässiga skiftningar.

Samtidigt måste det finnas något trött och levt i honom.

En erfarenhet av att livet redan slagit honom ur kurs.

Det ska inte spelas ut, men det måste kännas i blicken, i pauserna, i hans sätt att söka andrum snarare än position.

Rollen kräver därför en skådespelare som kan spela:

- lågmäld mänsklig värme
- sorg utan självömkan
- en stilla integritet som gör honom lätt att tycka om, men också lätt att oroa sig för

I den första filmen ska Fredrik framför allt kännas öppen, sympatisk och mänskligt närvarande.

I den andra måste samma värme finnas kvar, men med tydligare resonans av ensamhet, förlust och oskyddad mäsklighet.

Fredrik ska inte spelas som blek.

Han ska inte heller spelas som dold hjälte.

Det avgörande är att han känns som en människa vars stilla vänlighet har verklig tyngd – just för att den inte är ett försvar.

Castingnot:

En skådespelare med varm närvaro, finstämd lyhörddhet och förmåga att bära både mänsklig öppenhet och tyst sorg samtidigt. Rollen kräver precision, återhållsamhet och ett uttryck där mycket lever i det enkla och oskyddade.

Projektstatus

The Reunion utvecklas för närvarande som en svensk/europeisk samproduktion.

Båda långfilmsmanusen är färdigställda på svenska och engelska, och projektet har redan uppmärksammats internationellt genom finalistplaceringar och en vinst i etablerade manustävlingar.

Projektet befinner sig i ett skede där svensk huvudproducent ännu inte är knuten, men där aktiv dialog förs kring framtida samproduktionsstruktur, regi och vidare utveckling.

Casting kommer i ett senare skede att ske inom ramen för den producentledda processen.

Vid intresse

För den som vill uttrycka tidigt intresse för projektet eller för en specifik roll går det bra att kontakta:

Staffan von Zeipel

Screenwriter & Creator

staffan.vonzeipel@zeipels.com

<https://www.zeipels.se/duologyeng-cast/>

